

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **S. T.**, zast. Mgr. Davidem Netušilem, advokátem, se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2021, č. j. CPR-5101-3/ČJ-2021-930310-V236, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 7. 2021, č. j. 2 A 13/2021 - 16,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zamítl žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 29. 12. 2020, č. j. KRPA-326361-14/ČJ-2020-000022-SV, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, na dobu 1 roku a současně mu byla stanovena doba k vycestování z území členských států EU do patnácti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku.

[3] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že mu nebude po dobu trvání správního vyhoštění vydána zaměstnanecká karta, přičemž stěžovatel si již na území České republiky vyhledal společnost, která by ho zaměstnala. Současně stěžovatel vyjádřil obavy o svoji bezpečnost, pokud by měl na území Ukrajiny setrvat delší dobu. Stěžovatel se nedopustil protiprávního jednání; rovněž není pravdou, že by pracoval nelegálně. Na území České republiky si zajišťoval práci pro účely podání žádosti o zaměstnaneckou kartu. Z území České republiky stěžovatel nemohl vycestovat v zákonné lhůtě s ohledem na opatření proti šíření nemoci COVID 19.

[4] Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že stěžovatel je v projednávané věci zastoupen právním zástupcem, přičemž osobní přítomnost na území České republiky po dobu řízení o kasační stížnosti není nezbytná. Stěžovateli bylo navíc uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie z důvodu, že pobýval na území České republiky bez platného oprávnění k pobytu, nikoliv z důvodu výkonu zaměstnání bez povolení

k zaměstnání a žádné opatření vydané na území České republiky nezakazovalo stěžovateli vycestovat z území České republiky.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalovaného usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu, resp. krajským soudem přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v posuzovaném případě nastala výjimečná situace pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zdůvodnil jednak tím, že mu v důsledku správního vyhoštění nebude vydána zaměstnanecká karta na území České republiky, a dále obavami o svoji bezpečnost v případě delšího pobytu na Ukrajině.

[8] Argumentaci stěžovatele spočívající v nevydání zaměstnanecké karty považuje Nejvyšší správní soud za čistě hypotetické tvrzení, neboť na vydání zaměstnanecké karty neexistuje právní nárok [§ 51 odst. 2 zákona o pobytu cizinců], přičemž stěžovatel ani nespécifikoval konkrétní okolnosti svého údajného budoucího zaměstnání (u koho by měl práci zastávat, o jakou práci by se mělo jednat apod.) a ani nedoložil, že by o zaměstnaneckou kartu požádal. Ve světle těchto okolností tvrzení stěžovatele o získání zaměstnání nemůže vést k naplnění podmínek přiznání odkladného účinku dle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel pak obavy stran svého delšího pobytu na Ukrajině předestřel pouze v obecné rovině, když tyto nijak nekonkretizoval a neuvedl žádné důvody těchto obav, přičemž za takové situace k takto obecně předestřeným obavám nemůže kasační soud přihlídnout jako k důvodu ospravedlňujícímu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] K otázce přiznání odkladného účinku ve vztahu ke kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu ve věcech správního vyhoštění Nejvyšší správní soud přitom v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, č. 3169/2015 Sb. NSS, uvedl, že zákonodárce nepřiznal *ex lege* odkladný účinek kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu ve věcech správního vyhoštění (na rozdíl například od věcí mezinárodní ochrany), polemika stěžovatele spojující odklad vykonatelnosti v řízení před správními soudy s řízením před Nejvyšším správním soudem je tudíž nedůvodná. Nejvyšší správní soud pak dodává, že podle ustálené judikatury zdejšího soudu se nelze v řízeních s cizinci (at' již v režimu dle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, či dle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, tj. včetně řízení o správním vyhoštění) uchýlovat k automatickému přiznávání odkladného účinku všem kasačním stížnostem

pokračování

v těchto věcech. Jak totiž uvedl rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS, „[o]becně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 s. ř. s.).“

[10] Protože zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny, Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu